

bychmy schak twoje Dary s Džakom horjewski, a we Luboski naschemu Blischemu snimi služili, so pak pschedewschitkej Gordosju swjeru ladali, a wopomnili, so ty, moj Božo, temu Gordemu napsche. cziwo stejisch, a jeho se Šurowosju twojeho Njewa postorečič zesch. Daj tež, luby Jesufo, Moz, so bychmy twój wulki Šerempel teje Poniznoszje plodnje wopomnili, a tak czi swulkej Škodu k Hanibi sežineni su, kotič so hordžič a so powoschowacž zychu. Sa to ja tebe proschu we nuternym Wotze naschu a Krylschu.

Szenje na Wuczišzenje swjateje Marije, Luk. 2. v. 22 — 32.

A Jako so te Dny jeju Wuczišzenja po tym Sakonju Mojsašowym dopelnichu, pschineschitaj wonaj Jesuša do Jerusalema, so byschitaj jeho temu Knesej prijotk itajitaj. Kajž pišane stej we Sakonju teho Knesa: Schitko Muske, schtož so prijensche narodzi, dyrbi temu Knesej šweczene byč. A so byschitaj dalej ton Wopor, jako prajene je we Sakonju teho Knesa, Por Tujawkow, aby dweju mlodeju Holbjow. A laj, jedyn Šlowek bjesche we Jerusalemi s Menom Simeon, a ton samy Šlowek bjesche fromny a bohobošny, a čakašche na Israelski Troscht, a swjaty Duch bje nad nim. A jemu bjesche Wotmolwenje wot swjateho Ducha so dostalo, so nebudže Šmercžje widžič, kiba so by predy widžič Krystuša teho Knesa. A won pschindže psches Nawabenje teho Ducha do Tempła. A jako taj Starschej Jesuša, to Džeczatko, do Tempła pschineschitaj, so byschitaj ja njo činilaj po Waschnju teho Sakonja: wsja tež won jeho na šwojej Ruzy, a kwalesche Boha a džesche: Njetk puščežisch twojeho Wotročka Kneze, po twojim Šłowi, s Mjerom. Pschetož mojej Woczi stej twojeho Šbožnika widžitej; kotrehož pschihotowat šy pschedewschitkimi Ludžimi, Šswjetlo k Rošwjeczenju tych Bohanow, a k walbi twojeho Israelskeho Luda.

Wascha kšcheszjianska Lubosž klyšchi we dženšnišchim Szenju to Podacžje, kak to Džeczatko Jesus do Tempła pschineschene by, jako schjesž Nedžel stare bjesche. Ton Szenik menuje po Sakonju tajke schjesž Nedžel te Dny teho Wuczišzenja, pschetož Moisaš menuje je tež tak.

My wopomnimy tehodla:

To wulke a nam wužitne Ponizowanje teho Knesa Krystuša pod Sakon Mojsašowy,

I. To Ponizowanje same;

II. Režomu wone nam wužitne je, a nam služič dyrbi.

I. So pak nebjesche tajki Sakon, kotryž by wot Natury schitkich Ludži nastupat, tehodla jon Bohano nedžeržachu. Ale Boh

bjesche šwojemu Ludu tak poručič, a jemu tajku Pschikašnju horjepoložič, so so woni tak sadžeržachu, menujzy, so kojžda Macž, dyž wona porodzi, po schjesž Nedželach, jeli so to Džeczatku Šsynk, jeli so pak Džowčička bjesche, po dwanačze Nedželach do Tempła pschindž, a so Woporom nuž namafacž dyrbesche.

Tajka Pschikašnja je tež naschim Nedželnicam wot Bamža horjepoložena, so so woni po nedželskim Łožu psched Zyrkwju su požonowacž dacž dyrbjale, jako bychu wone neczište byle, tež predy do Zyrkwje aby bes Ludži hič nešmjele. Ale to je neprawje, pschetož ta Neczištosž, kotraž tym Nedželnicam pschizpita bjesche, neje wot Natury, ale jeno horjepoložena Neczištosž, kotraž bes Sakonja neplacž, tež tehodla nikomu horjepoložena byč nedyrbi.